

Libuše Brodová

Tohle je moje žena Libuše Brodová, rozená Kvasničková. Fotka je z roku 1958, z doby, kdy jsme byli už čtyři roky svoji a měli malou dceru Šárku.

Libuši jsem poznal během studia v roce 1952. Byla o tři roky mladší a pocházela z Moravy. Poznali jsme se na koleji v Opletalově ulici, kam jsem chodil za svými kamarády, abychom pořádali různé takové párty nebo nacvičovali všelijaké veselé divadelní výstupy. Začali jsme spolu chodit a po dvou letech, ještě před dokončením školy, jsme se v čtyřiapadesátém roce vzali.

Libuše byla taková uvědomělá, spíš proletářského původu, i když její otec byl četník, tak jakýpak proletář. Celá rodina se po válce věnovala politice a vstoupila do komunistické strany. Moje žena

byla přesvědčená svazačka. Myslím si, že na mě shlížela s jakýmsi odstupem, protože poznala, že já zas tak přesvědčený svazák nejsem, že jsem dokonce ochoten v soukromí vyprávět takzvané reakční vtipy, což byla strašná urážka, nesmělo se to. Pod mým vlivem se však zcivilizovala a velmi brzy se z ní stala normální dívka.

Měli jsme studentskou svatbu na Staroměstské radnici, prakticky jsem ani neměl na její zaplacení. Byla opravdu taková studentská, konala se 30. dubna 1954 a druhý den jsme hned šli do průvodu. Tehdy se chodilo do průvodu Prahou, celá škola se podílela. Byla to komedie, měli jsme oslavovat první máj a naši stranu a vládu, naše představitele. Po svatbě jsme bydleli, spolu s paní Kopskou, dál v bytě v Masné ulici. Na podzim se nám narodila dcera Šárka.

Po škole moje žena pracovala nějakou dobu v archivu, ale pak ji dali na jiné místo, nezdála se jim dost důvěryhodná. Začala pracovat v Encyklopedickém ústavu Akademie věd, podílela se na tvorbě jednoho naučného slovníku.

Po okupaci ale o práci taky přišla, čímž začala její dlouhá kariéra uklízečky.